

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/169/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417214081
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4417214081.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogranovej, v právnej veci žalobcu: Y. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., J. K. XXXX/XX, proti žalovanému: M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. D., Y. XXXX/XB zast. JUDr. Martinom Gancznerom, advokátom, so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 7, o zaplatenie 6 276,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/110/2017-87 zo dňa 23. októbra 2018 a proti opravnému uzneseniu č. k. 6C/110/2017-107 zo dňa 04. apríla 2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v zamietajúcej časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 758,27 Eur p o t v r d z u j e a vo zvyšnej zamietajúcej časti a výroku o trovách konania rozsudok z r u š u j e a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

1.2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 100 ods. 1, § 107 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“).

1.3. Súd prvej inštancie po preskúmaní spisov Okresného súdu Nové Zámky č. 5C/108/98 a 10Er/1286/1998 a spisu súdneho exekútora EX 662/1998 zistil, že žaloba nie je dôvodná. Žalobca sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, ktoré bolo spôsobené nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky tým, že ten v rozpore s § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku vyznačil dňa 04.06.1998 na platobnom rozkaze č. 5C/108/98 právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 26.05.1998, hoci žalobcovi platobný rozkaz nebol doručený do vlastných rúk. Na základe platobného rozkazu ako exekučného titulu bola na základe návrhu žalovaného Štefana Domanižu ako oprávneného vykonaná exekúcia. V exekučnom konaní vedenom u súdneho exekútora JUDr. Jána Hesouna sp. zn. EX 662/1998 bola z invalidného dôchodku žalobcu zrazená žalovaná suma 6 276,48 eura. Uznesením OS NZ č. k. 10Er/1286/1998-29 bola predmetná exekúcia zastavená; v odôvodnení uznesenia bolo uvedené, že platobný rozkaz nebol doposiaľ žalobcovi doručený do vlastných rúk a teda nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť a na jeho základe nemôže prebiehať exekučné konanie. Žalovaná suma 6 276,48 eura pozostáva z čiastky, ktorá bola zrazená v prospech žalovaného v sume 5 518,21 eura a trov exekúcie v sume 758,27 eura. Z vyjadrenia žalobcu zo dňa 12.06.2018 mal súd prvej inštancie preukázané, že z ich invalidného dôchodku mu boli zrážané sumy len do 01.01.2014, pričom žalobca nevedel uviesť kedy, aké zrážky v období do 01.01.2014 mu boli

vykonávané. Z vyjadrenia Sociálnej poisťovne zo dňa 10.06.2016 mal súd prvej inštancie preukázané, že suma 6 276,48 eura bola zrazená z dôchodku žalobcu, avšak žalobca nepreukázal, aké sumy a kedy boli žalovanému v uvedenom období zaslané, teda neunesol dôkazné bremeno, pretože nepreukázal výšku zrazených súm ani dátum, kedy tieto sumy boli zrazené z jeho invalidného dôchodku v prospech žalovaného. Prvoinštančný súd s prihliadnutím na námietku premlčania vznesenú žalovaným podľa § 100 ods. 1 veta druhá a tretia Občianskeho zákonníka uzavrel, že nárok žalobcu je premlčaný, keďže nebol uplatnený v dvojročnej subjektívnej a ani v trojročnej objektívnej lehote podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Keďže zrážky z dôchodku sa uskutočňovali len do 01.01.2014, premlčacia doba uplynula 01.01.2017, pričom žaloba bola podaná až 26.07.2017. Súd prvej inštancie podotkol, že objektívna trojročná premlčacia doba pri každej zo zrazených súm plynula samostatne a teda ak v roku 2013 boli vykonávané zrážky z invalidného dôchodku žalobcu v prospech žalovaného, trojročná premlčacia doba pri každej zrazenej sume uplynula v roku 2016. Uvedené platí aj pre predchádzajúce roky. Z uvedeného dôvodu nárok na zaplatenie sumy 5 518,21 eura zamietol.

1.4. Žalobu v časti zaplatenia sumy 758,27 eura, ktorá predstavovala trovy exekúcie zamietol pre nedostatok pasívnej legitímácie žalovaného, keďže v danom prípade išlo o trovy exekúcie, ktoré boli zrazené v prospech súdneho exekútora JUDr. Jána Hesouna a teda pasívne legitimovaný nemohol byť žalovaný.

1.5. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP, keďže žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný, keďže súd žalobu zamietol, súd prvej inštancie mu priznal náhradu trov konania, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalobca dôvodiac nezákonnosťou rozhodnutia a rozporom s dobrými mravmi. Uviedol, že nezákonným rozhodnutím súdu ho exekútor pripravil o nemalú finančnú čiastku 6 276,48 eura a o niekoľko rokov tento súd jeho žalobu zamietol, pričom on, ktorý bol poškodený nezákonným rozhodnutím má zaplatiť ešte aj trovy konania pre údajné neunesenie dôkazného bremena a premlčanie nároku, s čím jednoznačne nesúhlasí. O skutočnosti, že pracovník súdu protizákonným spôsobom potvrdil platobný rozkaz, na základe ktorého prebehla exekúcia sa dozvedel až v roku 2015 z rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky, preto vec nemôže byť premlčaná. Taktiež uviedol, že preukázal výšku sumy, o ktorú bol pripravený súdnym exekútorom.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a zákonné potvrdiť. Odvolanie nie je podľa jeho názoru dôvodné a nespĺňa náležitosti § 363 CSP. Žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno, nepreukázal, že by on obdržal nejakú sumu v súvislosti s výkonom exekúcie a kedy, teda nebol splnený ani základný predpoklad pre priznanie nároku z bezdôvodného obohatenia.. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania, ktorú súd uznal. Poukázal na skutočnosť, že žalobca konkrétne neuviedol, z čoho by mala vyplývať nezákonnosť a rozpor s dobrými mravmi. Záverom poukázal, že sám žalobca uviedol, že o sumu 6 276,48 ho pripravil súdny exekútor, preto žaloba voči nemu nebola podaná správne a ak by nejaká ujma vznikla, išlo by o škodu, ktorá bola spôsobená konaním Okresného súdu Nové Zámky, u ktorého by si ju mal vymáhať (resp. voči Ministerstvu spravodlivosti), pričom súd prvej inštancie zistil, že sa tak aj stalo, a domáhal sa náhrady škody aj voči Ministerstvu spravodlivosti SR. Taktiež spochybnil tvrdenie žalobcu, že o nesprávne vyznačenej právoplatnosti sa dozvedel až v roku 2015, pretože túto skutočnosť sa dozvedel už doručením upovedomenia o začatí exekúcie, v ktorom sa uvádza čo je exekučným titulom, kedy bol tento vydaný a kedy nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

4. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (podľa § 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa všetky náležitosti § 363 CSP, viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonával navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

7. Predmetom konania je žaloba doručená súdu prvej inštancie dňa 26.07.2017, ktorou sa žalobca domáha voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 6 276,48 eura, na tom skutkovom základe, že v konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 5C/108/98, v ktorom žalobca vystupoval ako žalovaný a žalovaný ako žalobca, bol voči žalobcovi vydaný platobný rozkaz, ktorý mu nebol nikdy doručený do vlastných rúk, preto platobný rozkaz nemohol nadobudnúť právoplatnosť, ani vykonateľnosť. Napriek tomu bola na platobnom rozkaze vyznačená doložka právoplatnosti a vykonateľnosti a na základe predmetného exekučného titulu bola voči žalobcovi vedená exekúcie. Vykonaním exekúcie bol poverený súdny exekútor JUDr. Ján Hesoun, ktorý prípisom zo dňa 11. 03. 2015 potvrdil, že žalobcovi zrazil sumu istiny vo výške 2 726,03 eura, úrok z omeškania vo výške 2 792,18 eura a trovy exekúcie vo výške 758,27 eura. Na základe návrhu žalobcu bola exekúcia vedená pod sp. zn. EX 662/1998, 10 Er/1286/1998 a podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku bola právoplatne zastavená.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu (§ 380 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je z časti dôvodné.

9. Právne relevantnou námietkou žalobcu uvádzanou v odvolaní bolo, že o skutočnosti, že pracovník súdu nesprávne na platobnom rozkaze vyznačil právoplatnosť sa dozvedel v roku 2015 z rozhodnutia Okresného súdu Nové Zámky o zastavení exekúcie a že jednoznačne preukázal výšku sumy, o ktorú sa žalovaný bezdôvodne obohatil. Vzhľadom na námietky odvolateľa uvádzané v odvolaní bolo úlohou odvolacieho súdu preskúmať, či súd prvej inštancie správne posúdil námietku premičania uplatnenú žalovaným a potom to, či žalobca vo vzťahu k výške vyčísleného bezdôvodného obohatenia neunesol dôkazné bremeno.

10. V tomto konaní si žalobca nárok uplatňuje titulom vydania predmetu bezdôvodného obohatenia, ktoré malo žalovanému vzniknúť tým, že mu boli poukázané zrážky z invalidného dôchodku žalobcu na základe exekučného titulu, platobného rozkazu, ktorý nenadobudol právoplatnosť, čo viedlo k vydaniu rozhodnutia o zastavení exekúcie. Súd prvej inštancie žalobu zamietol jednak z dôvodu, že žalobca nepreukázal, aké sumy a kedy mu boli z dôchodku v prospech žalovaného zrazené a tiež z dôvodu, že ku dňu podania žaloby, 26. 07. 2017, uplynula trojročná objektívna a dvojročná subjektívna premičacia lehota na uplatnenie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Počiatok jej plynutia ustálil najneskôr dňom 01.01.2014, dňom poslednej zrážky pohľadávky z dôchodku žalobou, pričom keďže išlo o plnenie v zrážkach, plynula od každej zrážky samostatne.

11. Odvolací súd po prejednaní veci závery súdu prvej inštancie o nepreukázaní výšky zrazených súm a času nepovažuje za vecne správne a záver, že žalovaný nárok je premičaný, považuje za predčasný.

12. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám (§ 454 Občianskeho zákonníka).

13. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia je právom majetkovým a môže sa premičať tak v dvojročnej subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1), ako aj v trojročnej objektívnej dobe (§ 107 ods. 2). Ak sa povinný subjekt premičania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. Začiatok plynutia premičacích dôb je určený okamihom, keď došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia. Všeobecne možno povedať, že ide o okamih splnenia všetkých predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Aby bolo možné hovoriť o premičaní práva, musí toto právo najskôr vzniknúť.

14. Subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr, než objektívne premlčacie doby. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa totiž oprávnený nemôže dozvedieť skôr, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Preto ani subjektívna lehota nemôže začať plynúť skôr, než vznikne právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa týka. O tom, že došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia a kto ho získal, sa oprávnený dozvie vtedy, keď pozná skutkové okolnosti, z ktorých možno usudzovať na získanie bezdôvodného obohatenia na jeho úkor, a to aspoň v takej výške (objektívne vyčíslenej v peniazoch), že právo na jeho vydanie možno dôvodne uplatniť na súde. Aj v tomto prípade rozhoduje skutočná, a nie predpokladaná znalosť okolností uvedených v ustanovení § 107 ods.

15. Pre ustálenie začiatku plynutia subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je potrebné ustáliť, pod ktorú skutkovú podstatu uvedenú v ust. § 451 ods. 2 a nasl. Obč. zákonníka tvrdené bezdôvodné obohatenie patrí, pretože počiatok plynutia premlčacích dôb nie je u každej z nej rovnaký. Napr. k bezdôvodnému obohateniu získanému plnením bez právneho dôvodu, ak právny dôvod neexistoval od začiatku, dochádza okamihom poskytnutia plnenia. Týmto okamihom je tiež určený začiatok objektívnej premlčacej doby. Subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keď sa postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, a komu plnil. Bezdôvodné obohatenie získané plnením, ktorého právny dôvod neskôr odpadol, vzniká a objektívna doba pre premlčanie práva na jeho vydanie preto začína plynúť okamihom odpadnutia právneho dôvodu poskytnutého plnenia. Začiatok subjektívnej premlčacej doby sa zhoduje s okamihom, keď sa oprávnený dozvedel o tom, komu plnil a o odpadnutí právneho dôvodu tohto plnenia.

16. V danej veci súd prvej inštancie vychádzal z názoru, že premlčacia doba začala plynúť momentom úhrady, teda momentom poskytnutia plnenia. Posudzoval počiatok plynutia premlčacej doby bez vysvetlenia, z ktorého zákonom vymedzeného spôsobu podľa neho bezdôvodné obohatenie vzniklo (teda či preto, že právny dôvod na plnenie od začiatku vôbec neexistoval, alebo dodatočne odpadol alebo došlo k plneniu z neplatného právneho úkonu alebo získal majetkový prospech z nepoctivých zdrojov). V odôvodnení rozhodnutia absentujú skutkové a právne závery, podľa ktorej zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia vymedzených v ust. § 451 a nasl. Obč. zákonníka žalovaný nárok posúdil. S posúdením a zodpovedaním tejto otázky totiž závisí posúdenia počiatku plynutia premlčacej doby; nie je postačujúce len poukázanie na ust. § 451 ods. 2 Obč. zákonníka, a nasl. pretože toto ustanovenie obsahuje viaceré dôvody vzniku bezdôvodného obohatenia, ktorého podstatu, resp. splnenie zákonných predpokladov ich vzniku je potrebné v každom konkrétnom prípade vysvetliť a subsumovať. Keďže súd prvej inštancie nepostupoval naznačeným spôsobom, je jeho rozhodnutie, pokiaľ ide o určenie počiatku plynutia subjektívnej ako aj objektívnej lehoty predčasné.

17. K právnemu posúdeniu veci je ďalej potrebné uviesť, že záväzok vydať bezdôvodné obohatenie vo všeobecnosti nevzniká v dôsledku protiprávnosti, ale vzniká mimozmluvne, za splnenia určitých zákonom stanovených podmienok. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie nie je viazaná na splnenie subjektívnych predpokladov a má ju každý, kto sa na úkor iného obohatí; stačí, že k obohateniu došlo bez právom uznaného dôvodu, alebo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva (pravda, v niektorých prípadoch bude tvoriť právnu skutočnosť zakladajúcu bezdôvodné obohatenie protiprávne, prípadne aj zavinené protiprávne správanie obohateného). Znak „bezdôvodnosti“ obohatenia nie je výlučne otázkou výkladu; ustanovenia § 451 a § 454 Občianskeho zákonníka vymedzujú prípady bezdôvodného obohatenia taxatívne spôsobom, ktorý výkladu neoponecháva veľký priestor. Jeho právna úprava neplní sankčnú (a tým ani preventívnu) funkciu a jeho pôsobenie je čisto reparačné a sledujúce morálnu zásadu spravodlivosti, aby sa nikto neobohatil na úkor iného (porovnaj ustanovenie § 456 Občianskeho zákonníka, ktoré neumožňuje ponechať si neprislúchajúci prospech dokonca ani v prípade, že ten, komu prináleží nie je známy).

18. Majúc na zreteli, že bezdôvodné obohatenie vzniká za splnenia určitých zákonom stanovených podmienok, a teda na jeho vznik stačí, že k obohateniu došlo bez právom uznaného dôvodu alebo spôsobom, ktorý právny poriadok neuznáva, súdu rozhodujúcemu o žalobe na splnenie povinnosti na jeho vydanie nepostačuje zistenie, že rozhodnutie, na základe ktorého bolo plnené (nie je rozhodujúce, či plnenie bolo dobrovoľné alebo bolo vymožené v exekučnom konaní), bolo následne zrušené, resp. došlo podľa procesných predpisov k strate jeho účinnosti. Ak sa totiž domáha vrátenia plnenia ten, kto plnil povinnosť uloženú mu súdom, závisí dôvodnosť jeho návrhu na splnenie povinnosti vrátiť plnenie od toho, či právny dôvod jeho plnenia spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe.

Otázku, či tu bola povinnosť plniť podľa hmotného práva a rozsah tejto povinnosti rieši súd v konaní o návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia ako predbežnú. Zrušením rozhodnutia, na základe ktorého bolo plnené, by došlo k bezdôvodnému obohateniu toho, komu bolo plnené, len vtedy, ak by právny dôvod plnenia reálne nespočíval v hmotnom práve (porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. novembra 2011, sp. zn. 5 MCdo 17/2009, sp. zn. 7Cdo/85/2013).

19. V kontexte vyššie uvedeného výkladu preto bolo potrebné najprv posúdiť, či vôbec došlo u žalovaného k vzniku bezdôvodného obohatenia, teda zaoberať sa otázkou, či právny dôvod plnenia žalobcu v exekučnom konaní ako povinného spočíval na reálne existujúcom hmotnoprávnom základe; v prípade prijatia záveru o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného bolo potrebné nárok podriaďiť v zákone vymedzenej skutkovej podstate (bod 16) a následne posúdiť žalovaným vznesenú námietku premlčania.

20. Pokiaľ ide o právny názor súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keďže nepreukázal výšku zrazených súm, ani dátum kedy boli tieto sumy zrazené z jeho invalidného dôchodku v prospech žalovaného, odvolací súd sa s ním nestotožňuje. Zo spisu vyplýva, že žalobca súdu prvej inštancie predložil list Sociálnej poisťovne (č. l. 7) zo dňa 10.06.2016, ktorým je preukázané, že žalobcovi boli z dôchodku v období od 22.02.2006 do 21.03.2015 vykonávané zrážky vo výške 6 276,48 eura, ktoré boli zasielané na účet súdneho exekútora. Žalobca vyčíslil výšku bezdôvodného obohatenia na sumu 6 276,48 eura, ktorá pozostáva zo sumy 2 726,03 eura (suma zrazená na istinu), zo sumy 2 792,18 eura (suma zrazená na úroky) a zo sumy 758,27 eura (trovy exekúcie.) Z obsahu súdneho spisu má odvolací súd preukázané, že si súd prvej inštancie nechal pripojiť exekučný spis Okresného súdu Nové Zámky vedeného pod sp. zn. 10Er/1286/1998. Z predmetného exekučného spisu vyplýva, že súdny exekútor JUDr. Ján Hesoun vrátil poverenie súdu prvej inštancie dňa 27. 05. 2016, pretože exekučné konanie skončilo vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie dňa 30. 04. 2015. V rámci priloženého konečného vyúčtovania uviedol, že bola vymožená istina vo výške 2 726,03 eura, úroky z omeškania 2 792,18 eura, trovy vo výške 109,54 eura, odmena súdneho exekútora vo výške 1 125,60 eura, náhrada hotových výdavkov 138,27 eura a DPH 20 % vo výške 247,00 eura. Vzhľadom na uvedené potom mal odvolací súd preukázané, že žalobcovi boli v období od 22.02.2006 do 21.03.2015 vykonávané zrážky vo výške 6 276,48 eura, ktoré zároveň korešpondujú s vyúčtovaním súdneho exekútora. Taktiež exekučný spis obsahuje na č. l. 26 oznámenie súdneho exekútora, podľa ktorého v období od 31.03.2006 do 30.07.2010 bola zrazená istina vo výške 2 726,03 eura, v období od 30.07.2010 do 31.08.2010 trovy konania vo výške 109,54 eura a v období od 30.09.2010 do 28.02.2015 úroky z omeškania vo výške 2 792,18 eura. Odvolací súd je toho názoru, že z takto predložených dôkazov, môže súd prvej inštancie v ďalšom konaní preskúmať premlčanie žalobcom uplatňovaného nároku.

21. Vo vzťahu k zamietnutému nároku žalobcu na zaplatenie sumy 758,27 eura sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že v danom prípade nie je daná pasívna legitimácia žalovaného. V posudzovanom prípade išlo o trovy exekúcie, ktoré boli zrazené v prospech súdneho exekútora, nie žalovaného. Preto zamietnutie nároku žalobcu čo do sumy 758,27 eura považuje odvolací súd za vecne správne.

22. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcej časti o zaplatenie sumy 758,27 eura ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP a vo zvyšnej zamietajúcej časti podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil spolu so súvisiacim výrokom o trovách strán sporu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie viazaný záväzným názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), opätovne posúdi žalobcom uplatnený návrh, opätovne posúdi či došlo k bezdôvodnému obohateniu, na základe akého titulu a opätovne posúdi plynutie premlčacej doby. Rozhodnutie odôvodní zákonným spôsobom tak, aby bolo v súlade s § 220 CSP. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

23. Okresný súd Nové Zámky uznesením č. k. 6C/110/2017-107 zo dňa 04.04.2019 opravil výrok II. rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6C/110/2017-87 zo dňa 23.10.2018, ktorý správne znie takto: „Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.“ Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 224 a 234 CSP a v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom č.

6C/110/2017-87 zamietol žalobcu a zároveň žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania, pričom vo výroku o náhrade trov konania opomenul uviesť, že náhradu trov konania je povinný zaplatiť žalobca žalovanému v plnom rozsahu, pričom v odôvodnení uvedeného rozsudku v bode 14. konajúci súd uviedol, že žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný a preto mu súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti zrejmu nesprávnosť opravil predmetným uznesením.

24. Opravné uznesenie včas podaným odvolaním napadol žalobca, ktorý opätovne uvádzal dôvody ako v odvolaní v bode 2 tohto rozhodnutia a navrhol opravné uznesenie zrušiť a žalovanému nepriznať náhradu trov konania.

25. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že je toho názoru, že súd prvej inštancie správne, riadne a zákonne opravil II. výrok vyššie uvedeného rozsudku.

26. Žalobca v replike zopakoval svoj nesúhlas s výrokom súdu ohľadne priznania náhrady trov konania žalovanému z dôvodov, ktoré boli uvedené v odvolaní zo dňa 21.04.2019.

27. Žalovaný v duplike nesúhlasil s názormi žalobcu; mal za to, že súd prvej inštancie riadne a zákonne opravil II. výrok rozsudku, keďže v odôvodnení uvádza, že žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný.

28. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec (odvolanie žalobcu) ako podané včas (§ 362 ods.1 CSP) oprávnenou osobou v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

29. Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

30. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 6C/110/2017-87 zo dňa 23.10.2018, ktorým žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. V bode 14. rozsudku uviedol, že žalovaný bol v plnom rozsahu úspešný, pretože súd žalobu zamietol, súd mu priznal náhradu trov konania.

31. Ak sa v rozsudku vyskytne chyba v písaní alebo počítaní, alebo ak rozsudok obsahuje inú zrejmu nesprávnosť, je povinnosťou súdu tieto pochybenia napraviť. Predmetom opravy môžu byť predovšetkým také očividné pochybenia, ku ktorým došlo pri vyhlásení alebo v písomnom vyhotovení rozsudku, ktoré sa prejavujú písárskou chybou alebo sú následkom chyby v počítaní. Právny pojem „iná nesprávnosť“ je relatívne neurčitý, je však potrebné ho vykladať tak, že ide o nesprávnosť podobnej povahy ako chyba v písaní alebo počítaní, ktorá je následkom náhleho a okamžitého zlyhania duševnej či mechanickej činnosti osoby, ktorá rozsudok vyhlasovala alebo vyhotovovala a ktoré sú úplne zjavné. Za zrejmu nesprávnosť tak treba považovať rozpor medzi obsahom verejnomocenskej autoritatívnej vôle, ktorú súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavil chcel a ktorej obsah je z dôvodov rozhodnutia bezpečne poznateľný, a obsahom samotného rozhodnutia ako prejavom tejto verejnomocenskej (autoritatívnej) vôle. Tieto pochybenia sa môžu zreteľne prejavovať napríklad v rozpore výroku rozsudku a jeho odôvodnenia, v rozpore vyhláseného znenia výroku rozsudku zachyteného v zápisnici a výroku v jeho písomnom vyhotovení alebo viditeľných chýb spôsobených mechanicou činnosťou, napríklad preklepom. Opraviť je možné ktorúkoľvek časť písomného vyhotovenia rozsudku, teda číslo konania, záhlavie, výrok, odôvodnenie, poučenie alebo miesto a čas jeho vyhlásenia. Oprava sa môže vykonať kedykoľvek, to znamená, že aj po právoplatnosti rozsudku.

32. Vzhľadom na podané odvolanie žalobcu bolo úlohou odvolacieho súdu posúdiť, či rozsudok bol správne opravený napadnutým uznesením. Odvolací súd je toho názoru, že z obsahu rozsudku je bezpečne poznateľná vôľa súdu podľa § 255 ods. 1 CSP priznať nárok na náhradu trov konania strane v konaní úspešnej v plnom rozsahu. Keďže je nesporné, že žaloba bola v konaní zamietnutá, úspešný v plnom rozsahu bol žalovaný, je potom zrejmé, ak súd prvej inštancie vo výroku rozsudku o náhradu trov konania opomenul uviesť rozsah tejto náhrady, išlo o rozpor vôle, ktorú súd v okamihu jeho vydania

prejaviť chcel a táto je z obsahu rozhodnutia poznateľná. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).